

Filip Kareta
Postava Dona Juana ve francouzské literatuře
od klasicismu po romantismus

FFUK Praha 2012

oponentský posudek bakalářské práce

Filip Kareta se ve své bakalářské práci v rozsahu 53 stran, sepsané pod vedením doc. Václava Jamka, zabývá proměnami postavy Dona Juana ve vybraných dílech francouzské literatury od Molièrových předchůdců po Baudelaira. Jak patrně z rozsahu materiálu, je tento záběr značně široký a ve své šíři náročný, přesahující staletí a žánry: zadání práce uvádí údobí od klasicismu po romantismus, jakkoli je patřičně připomenout, že Baudelairovo dílo rámec romantické literatury opouští.

Z náročnosti zadání práce, jež se tak nutně stává typologickou studií, také vyplývá, že musí mít charakter syntetizující a že nemůže vstupovat do fundovaných textových analýz.

Přesto se autor práce svého úkolu zhostil se ctí: disertace je přehledně rozčleněna, problematika je uchopena s jistotou a vyznačuje se kultivovaným výrazem. Rovněž je nutno ocenit, že Filip Kareta přistupuje rovnou k textu a nepodléhá hotovým povšechným soudům, k nimž by mohla práce podobného rozsahu vyzývat.

Pokouší se nejprve o charakteristiku volnomyšlenkářství. Na s.17 operuje termínem „mravní libertin“ (*libertin de mœurs*), jež odlišuje od volnomyšlenkáře (*libertin d'esprit*). Toto rozlišení má bezesporu svou logiku zejména s ohledem na dvojí význam slova *mœurs* (mravy ve smyslu chování a ve smyslu morálky), a tím spíše je překlad tohoto termínu do češtiny obtížný. Na s.29 Kareta používá termínu *libertinství myšlenkové* a *libertinství mravní*. Jde však o problematiku dosti širokou.

Ve své práci se Filip Kareta snaží o přehlednost, jakkoli tato snaha vede místy k řazení faktů spíše než k logické návaznosti a k racionální analýze, jakou se vyznačuje kauzální myšlení.

Jak řečeno výše, práce je sepsána kultivovaným jazykem. Přesto se v textu objevují některé dílčí chyby:

s.20 „Společnost nejsvětější svátosti z Autelu“ je chybný překlad místo správného termínu „Společnost nejsvětější svátosti *oltářní*“ (*autel* je oltář, *alta ara*)

s.20 „Škola pro ženy“ místo zavedeného názvu *Škola žen*

s.22 neobratné řazení totožné předložky na: „ti, kdo poukazují *na na* první pohled jasné výpůčky“ etc.

s.23 „pomsta *ze strany* bratrů“ je nehezký nešvar dnešní češtiny

s.30 historický výraz *rouerie* je přeložen hovorovým slovem „lumpárna“: doporučuji nalézt vhodnější slovo

s.39 doporučuji skloňovat *Balzaka* s „k“ (nikoli Balzaca)

s.44 Virgilius místo přijatého *Vergilius*.

Pokud jde o otázky koncepční, konstatuji jistou tendenci utíkat se k citovaným autoritám. To je jistě náležité, avšak za předpokladu zachování vlastního kritického odstupu. Kareta je citovaným pramenům místy poněkud poplatný. Pokud jde o *mravní čistotu* za

Ludvíka XVI. (s.30), jde nesporně o soud, který by si žádal vysvětlení. Tento závěr se mi jeví jako ukvapený, bylo by třeba rozlišovat různé moralizující tendence, jež se projevovaly u dvora, ale také v měšťanském prostředí.

Citace ze sekundární literatury se omezují především (nikoli pouze) na obecná díla (slovníky, dějiny literatury apod.), méně na kritické výklady.

Kapitoly zabývající se romantickým obdobím je poněkud povšechná. Jinak to ovšem ani není možné, vzhledem k rozsahu práce, jak řečeno ve francouzském résumé: *ce travail décrit l'évolution du personnage* etc.

Závěrem: jde o práci kvalitní, která splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci.

S jistou rezervou navrhuji hodnocení *výborně*.

V Praze dne 10. září 2012
doc. Aleš Pohorský